

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
 Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
 ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Λάρισα 20-09-2018

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
 ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 449**

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη προσφυγής κατά της υπ' αριθμ. Πρωτ. 12326/116443/21-08-2018 Αποφάσεως του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας.

Στη Λάρισα σήμερα 20-09-2018 ημέρα της εβδομάδας Πέμπτη και ώρα 12.30 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 31518/14-09-2018 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής κ. Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 355/28-02-2017 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Μαμάκος Αθανάσιος, 3) Αναστασίου Μιχαήλ, 4) Δαούλας Θωμάς, 5) Σούλτης Γεώργιος, 6) Τσιλιμίγκας Χρήστος και 7) Βλησαρούλης Αθανάσιος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, αφού συζήτησε εκτός ημερήσιας διάταξης (πριν τη συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης), μετά από ομόφωνη απόφαση ένταξης λόγω του κατεπείγοντος λήψης απόφασης, σχετικά με το θέμα: Άσκηση ή μη προσφυγής κατά της υπ' αριθμ. Πρωτ. 12326/116443/21-08-2018 Αποφάσεως του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 Ν. 3852/2010.
2. Τη με αριθμ. 594/2018 Α.Δ.Σ. με θέμα: Έγκριση κανονισμού διοργάνωσης και λειτουργίας της εμποροπανηγυρης Λάρισας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 του Ν. 4497/2017 και σύμφωνα με τη με αρ. 53/2018 Απόφαση Επιτροπής Ποιότητας Ζωής.
3. Τη με αριθμ. πρωτ. 12326/116443/21-08-2018 απόφαση του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας σχετικά με την μερική ακύρωση της με αρ. 594/2018 Α.Δ.Σ.
4. Το με αρ. πρωτ. 32016/18-09-2018 γνωμοδοτικό σημείωμα του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, το οποίο έχει ως εξής:

Με την υπ' αριθμ. Πρωτ. 594/2018 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαρισαίων, το οποίο συνήλθε σε συνεδρίαση στην Λάρισα στις 26 Ιουλίου 2018 κατόπιν της με αριθμ. πρωτ. 25505/20-07-2018 πρόσκλησης του Προέδρου του, ενεκρίθη ο Κανονισμός Διοργάνωσης και Λειτουργίας της εμποροπανηγυρης Λάρισας ο οποίος αποτελείται από 16 άρθρα, σε εφαρμογή των διατάξεων των Ν.4497/2017 και Ν. 4555/2018 και ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής δυνάμει της υπ' αριθμ. 53/2018 Απόφασής της.

Ακολούθως, με την κρίσιμη υπ' αριθμ. 12326/116443/21-08-2018 Απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας ελέγχθηκε η νομιμότητα της ανωτέρω απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου και αποφασίστηκε η μερική ακύρωση της υπ' αριθμ. 594/2018 Α.Δ.Σ., και δη κατά το μέρος που αφορά την χορήγηση ειδικής έκπτωσης 20% στα

τέλη για τους Λαρισαίους εμπόρους-μέλη του Εμπορικού Συλλόγου Λάρισας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 9 του Κανονισμού, με την αιτιολογία ότι δήθεν «α) η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Λαρισαίων στερείται αιτιολογίας καθώς δεν εκτίθενται οι νομικοί κανόνες βάσει των οποίων αποφασίστηκε ο συγκεκριμένος όρος, β) υπάρχει άνιση μεταχείριση γιατί εισάγει αδικαιολόγητη εύνοια υπέρ μίας κατηγορίας επαγγελματιών έναντι άλλων και αντίκειται στις ανωτέρω διατάξεις του Νόμου και γ) η απόφαση δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 202 παρ.3 του ν.3463/2006» (ιδ. σελ. 3 της προσβαλλόμενης απόφασης).

Επειδή κατά την γνώμη μας πρέπει να ασκηθεί προσφυγή κατά της παραπάνω απόφασης και τούτο διότι ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου καθώς και θεμελιωδών αρχών του διοικητικού δικαίου, και συγκεκριμένα:

Στο άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος, διακηρύσσεται, ως γενικός κανόνας, η αρχή της ισότητας των πολιτών απέναντι στον νόμο, και προπαντός η αρχή της ισότητας του νόμου απέναντι στους πολίτες, υπό την έννοια ότι η εν λόγω αρχή δεσμεύει και τον ίδιο τον νομοθέτη, ώστε η μη συμμόρφωση του τελευταίου να ελέγχεται δικαστικά (ενδεικτικά ΑΠ 337/1997, ΑΠ 60/2002, ΑΠ 261/1933, ΣτΕ 2175/1947, ΔΕφΑθ 882/2009, ΣτΕ 1482/02, 2873/00, 2153/89, 900,1236/2003 και 992/04). Η εν λόγω αρχή εκλαμβάνεται με την ουσιαστική της έννοια, ήτοι επιτάσσει την όμοια μεταχείριση των ομοίων και την ανόμοια μεταχείριση των ανομοίων, δεδομένου ότι η τυχόν ανόμοια ρύθμιση όμοιων καταστάσεων θα συνεπαγόταν ενίσχυση της υφιστάμενης κοινωνικής ανισότητας. Μάλιστα, το Συμβούλιο της Επικρατείας παγίως δέχεται ότι η «αρχή της ισότητας επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των τελούντων υπό τις αυτές συνθήκες προσώπων και αποκλείει τόσο την έκδηλα άνιση μεταχείριση, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων» (ενδεικτικά: ΣτΕ 1482/2002, ΣτΕ 2873/2000, ΣτΕ 2153/1989, ΣτΕ (Ολ) 992/2004). Ομοίως, ο Άρειος Πάγος με πλειάδα αποφάσεων του έχει κάνει δεκτό ότι «ο νομοθέτης στην ρύθμιση ουσιαστικά όμοιων πραγμάτων, σχέσεων, ή καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων, δεν δύναται να μεταχειρίζεται τις περιπτώσεις αυτές κατά τρόπο ανόμοιο, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας εν γένει διακρίσεις, προς αποκατάσταση δε της συνταγματικής αρχής της ισότητας θα πρέπει να εφαρμοστεί και για εκείνους εις βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση και οι οποίοι αποκλείστηκαν, η ρύθμιση που ισχύει για την κατηγορία υπέρ της οποίας εθεσπίσθη η πραγματευόμενη διάταξη» (ενδεικτικώς: ΑΠ 1222/1992, ΑΠ 337/1997, ΑΠ 60/2002, ΟΛΑΠ 9/2004).

Στο πλαίσιο της αναλογικής ισότητας, που καθιερώνει το άρθρ.4 παρ.1 Συντ. και της αρχής της αναλογικότητας που ορίζει ρητά το άρθρ. 25 παρ.1 Συντ., είναι δυνατές παρεκκλίσεις για λόγους δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος (ΣτΕ 2112/1984, ΤοΣ 1985, 63 επ.). Τα κριτήρια, που μπορούν ή αντιθέτως δεν μπορούν να δικαιολογήσουν μια διαφορετική μεταχείριση ποικίλουν και προκύπτουν από το Σύνταγμα, τους νόμους και την νομολογία των ανωτάτων Δικαστηρίων. Ιδιαίτερος από τη νομολογία μας (ΣτΕ 477/1989, 771/1997, 2665/1998, 2077/1999, 2006/2000, 3115/2002, 153/2003) γίνεται σαφές ότι κάθε παρέκκλιση ή απόκλιση από την αρχή της ισότητας θα πρέπει να συνιστά προϊόν δικαιοκτικής και αξιακής στάθμισης μεταξύ των διακυβευόμενων αγαθών και συμφερόντων η οποία μάλιστα συχνά πρέπει να πραγματοποιείται *in concreto*, με βάση τις ειδικότερες συνθήκες, που συντρέχουν σε κάθε υπόθεση. Σε αυτό το πλαίσιο κινούμενος και ο ΑΠ κάνει λόγο για «διαμόρφωση μίας δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των απαιτήσεων του δημοσίου συμφέροντος υπέρ του κοινωνικού συνόλου και της επιτασσύμενης προστασίας έκαστου ατομικού δικαιώματος». Τα κριτήρια που ο νομοθέτης και ο δικαστής θεσμοθετούν ως ικανά να δικαιολογήσουν διαφορετική μεταχείριση είναι λοιπόν κριτήρια αξιολογικά, αντικειμενικά και αξιοκρατικά τα οποία και θα πρέπει να εφαρμόζονται από την Διοίκηση κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας.

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπ' αριθμ. 594/2018 Απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαρισαίων εγκρίθηκε ο Κανονισμός διοργάνωσης και λειτουργίας της εμποροπανηγύρης Λάρισας γνωστής ως «Παζάρι Λάρισας», δυνάμει του οποίου ρυθμίστηκαν οι

ειδικότερες προϋποθέσεις λειτουργίας και οι κανόνες διασφάλισης της τάξης, υγιεινής και αισθητικής στον χώρο της εμποροπανήγυρης.

Στο άρθρο 9 του εν λόγω Κανονισμού υπό τον τίτλο “Καθορισμός τελών χρήσης περιπτέρων και χώρων” προβλέπεται μεταξύ άλλων ότι: «Στα τέλη του τελικού αναμορφωμένου πίνακα ισχύει ειδική έκπτωση 20% για τους Λαρισαίους εμπόρους μέλη του Εμπορικού Συλλόγου Λάρισας. Για την έκπτωση απαιτείται η προσκόμιση βεβαίωσης του εμπορικού συλλόγου Λάρισας ότι ο έμπορος είναι μέλος του».

Επειδή ο Δήμος Λαρισαίων προέβη στην παραπάνω ρύθμιση προκειμένου στα πλαίσια της λειτουργίας του Παζαριού να στηρίζει τον εμπορικό κόσμο της πόλης και να ενισχυθεί το τοπικό- παραδοσιακό στοιχείο της διοργάνωσης, ήτοι να δοθούν κίνητρα σε ντόπιους εμπόρους ώστε με την συμμετοχή τους, το παζάρι να διατηρήσει και να ενισχύσει τον τοπικό του χαρακτήρα και χρώμα και την δική του πολιτισμική ταυτότητα, και κατά συνέπεια η παραπάνω διάταξη του άρθρου 9 του Κανονισμού αποτελεί θεμιτό περιορισμό στην ανωτέρω συνταγματική αρχή της ισότητας, ο οποίος δικαιολογείται απόλυτα ενόψει των υπέρτατων λόγων ευρύτερου δημοσίου συμφέροντος που συντρέχουν στην πραγματευόμενη περίπτωση. Πιο αναλυτικά:

Το γνωστό σε ολόκληρη την Ελλάδα μεγάλο Παζάρι της Λάρισας συνιστά μία διοργάνωση που έχει βαθιές ρίζες στην κοινωνία της πόλης. Πρόκειται για την εξέλιξη της ιστορικής εμποροπανήγυρης και ζωοπανήγυρης, ένα έθιμο που κρατά από την Τουρκοκρατία, το οποίο διατηρήθηκε και συνεχίστηκε από την απελευθερωμένη Λάρισα του 1881 έως σήμερα. Οι ντόπιοι νιώθουν ακόμη και σήμερα δεμένοι με τις εικόνες και τις γεύσεις που προσφέρει κάθε χρόνο το παζάρι. Συνιστά ένα σημαντικό ιστορικό εμπορικό γεγονός και έναν σπουδαίο πολιτιστικό θεσμό, όπου η διασκέδαση με την αγορά συνυπάρχουν στη συνείδηση του κόσμου. Πρόκειται στην ουσία για μια γιορτή που καλύπτει το σύνολο του πληθυσμού ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, επαγγέλματος και μορφωτικού επιπέδου, ενώ δέχεται πλήθος επισκεπτών από τις γύρω πόλεις και χωριά και από όλη την Ελλάδα, αναγόμενο έτσι σε ένα έθιμο χρήσιμο για την παράδοση της πόλης μας.

Κατά συνέπεια των όσων εκτίθενται ανωτέρω, ο Δήμος Λαρισαίων κατ’ ενάσκηση της διακριτικής του ευχέρειας και αποβλέποντας στην προστασία της παραδοσιακής ταυτότητας του παζαριού της Λάρισας, αντιμετωπίζοντάς το πρωτίστως ως ένα αναπόσπαστο τμήμα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αποφάσισε με το άρθρο 9 του Κανονισμού Λειτουργίας της Εμποροπανήγυρης να εισάγει την εξαιρετική ρύθμιση περί χορηγήσεως ειδικής έκπτωσης 20% στα τέλη για τους Λαρισαίους εμπόρους-μέλη του Εμπορικού Συλλόγου Λάρισας, με στόχο την προώθηση του τοπικού- παραδοσιακού χαρακτήρα της διοργάνωσης, την παροχή κινήτρων στους ντόπιους επαγγελματίες-εμπόρους για την συμμετοχή τους σε αυτήν και την μέσω αυτών προβολή των τοπικών προϊόντων της πόλης της Λάρισας, -ρύθμιση η οποία κρίνεται καθ’ όλα θεμιτή και δικαιολογείται απόλυτα ενόψει του ευρύτερου κοινωνικού συμφέροντος που εξυπηρετείται και ανάγεται σε ουσιάδες για την διαφύλαξη της πολιτισμικής κληρονομιάς της πόλης μας.

Υστερα απ’ αυτά εισηγούμαστε την άσκηση προσφυγής ενώπιον της Ειδικής Επιτροπής του άρθρου 152 Ν.3463/2006 της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος.

Ως εκ τούτου, καλείται η Οικονομική Επιτροπή, ως αρμόδια κατ’ άρθρο 72 του ν. 3852/2010, να αποφασίσει την άσκηση ή μη του ενδίκου βοηθήματος της προσφυγής (άρθρ. 152 Ν.3463/2006).

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Την άσκηση προσφυγής ενώπιον της Ειδικής Επιτροπής του άρθρου 152 του Ν. 3463/2006 της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδος, κατά της με αρ. 12326/116443/21-08-2018 Απόφασης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας με την οποία αποφασίστηκε η μερική ακύρωση της υπ’ αριθμ. 594/2018 Α.Δ.Σ. με θέμα: Έγκριση κανονισμού διοργάνωσης και λειτουργίας της εμποροπανήγυρης Λάρισας, σύμφωνα με τις

διατάξεις του άρθρου 38 του Ν. 4497/2017 και σύμφωνα με τη με αρ. 53/2018 Απόφαση Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω εισήγηση.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

**ΜΑΜΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΔΑΟΥΛΑΣ ΘΩΜΑΣ
ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΣΙΔΙΜΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΒΛΗΣΑΡΟΥΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ**

ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
MUNICIPALITY OF LARISSA